

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: 10.1787/dcr-2013-en

Fejlesztési együttműködés – 2013. évi jelentés: a szegénység felszámolása

Összefoglalás magyarul

A Millenniumi Fejlesztési Célok (MDG-k) ösztönzőleg hatottak a szegénység csökkentését célzó politikai támogatásra. A világ mostanra valószínűleg teljesítette azt a millenniumi fejlesztési célt, amely a felére kívánta csökkenteni a mélyszegénységben (1,25 USD/nap) élők számát. A millenniumi fejlesztési célok teljesítése irányába történő előrehaladás azonban nem egyenletes az egyes országok, területek, népességcsoportok és nemek tekintetében, ami alapvető gyengeségeket jelez a jelenleg alkalmazott megközelítésekben. Miközben az Egyesült Nemzetek Szervezete és partnerei új globális keretrendszert alakítanak ki a Millenniumi Fejlesztési Célok teljesítésére kitűzött 2015-ös határidő letelte utáni időszakra vonatkozóan (11. fejezet), a szegénység egyszer és mindenkorra történő felszámolásának sürgető kihívásával kell szembenézniük. Amint ezt a jelen fejlesztési együttműködési jelentés is egyértelművé teszi, ehhez ki kell törni a megszokott kerékvágásból.

Mi az a szegénység, és hogyan mérjük?

Ez a kérdés képezte az MDG-k kapcsán felmerülő számos ellentmondás lényegét. Ebben a jelentésben a vezető gondolkodók kétségbe vonnak bizonyos definíciókat és mérőszámokat:

- **A szegénység nem kizárólag a jövedelemről szól**. A jövedelmi mélyszegénységben élők számának felére csökkentését célzó MDG a nélkülözés számos más tényezőjét figyelmen kívül hagyja (3. fejezet). A gazdasági növekedés nem elegendő a szegénység minden dimenziójának eltörléséhez, illetve ahhoz, hogy az összes ember hasznára legyen.
- **Szegény emberek nemcsak a szegény országokban élnek** (1. fejezet). Ma egy új „alsó milliárd” él a közepes jövedelmű országokban, többek között Indiában és Kínában. A nemzeti szegénységi mérőszámok nem alkalmasak ezen országon belüli egyenlőtlenségek mérésére, illetve arra sem, hogy útmutatóul szolgáljanak az egyenlőtlenségek megszüntetésére irányuló előrehaladáshoz (2. és 15. fejezet).
- **A szegénység nem standard vagy statikus**. Az új mérőszámoknak a globális összesítések mögé kell tekinteniük, hogy tükrözzék az egyes országok eltérő kiindulási pontjait és kihívásait, kezeljék az egyenlőtlenségeket, és biztosítsák az időbeli összehasonlíthatóságot (2. és 11. fejezet).
- **Nem elég a „nullára eljutni” – ott is kell tudni maradni** (4. fejezet). Legalább fél milliárd ember él krónikus szegénységbe zárva. A politikákat célzottan úgy kell kialakítani, hogy azok ne csak a mély- és a krónikus szegénységet számolják fel, hanem az újbóli elszegényedést is megelőzzék.

Új célok a szegénység felszámolására

A Millenniumi Nyilatkozat szellemének megfelelően az új nemzetközi fejlesztési programnak a szolidaritás, az egyenlőség, a méltóság és a természet iránti tisztelet elveit kell magában foglalnia (12. fejezet). Az alapvető törekvésekhez hatékony útmutatást nyújtó célokat, könnyen figyelemmel kísérhető

célkitűzéseket, a gazdasági és a társadalmi átalakulást elősegítő stratégiákat kell tartalmaznia. Ez a jelentés számos javaslattal szolgál ezen elemek kidolgozására, többek között:

Átmenet a szegénységből az inkluzív jólétbe

- Új vezérmutatót kell létrehozni a szegénység minden formájának felszámolására irányuló előrehaladás mérésére, amely kiegészítheti a jövedelmi szegénységet mérő, jelenleg alkalmazott mutatószámot (3. és 5. fejezet).
- Célkitűzések és mutatószámok szükségesek annak nyomon követésére, hogy vannak-e újonnan elszegényedők (4. fejezet). A programba célként bele kell foglalni a jövedelmi egyenlőtlenségek csökkentését, vagy mutatószámokat az egyenlőtlenségek mérésére a különféle célok tekintetében (1. és 11. fejezet).
- A nemek vonatkozásában kétutas megközelítés szükséges: a célként megfogalmazott nemek közötti egyenlőség biztosítását és a nők szerepének erősítését olyan módszerrel kell ötvözni, amely feltárja a nemek közötti különbségeket az összes többi célban és célkitűzésben (16. fejezet).

A nemzeti és a globális célok és feladatok ötvözése

- A jövedelmi szegénység csökkentésére irányuló új, globális célkitűzést nemzetközileg összehangolt és konzisztens, a szegénység csökkentésére irányuló nemzeti intézkedésekre kell alapozni (2. fejezet).
- Az új programnak minden országra alkalmazhatónak kell lennie, de a feladatok legyenek eltérőek az egyes országok kiindulási pontja, lehetőségei és erőforrásai szerint (11. fejezet).
- A célok meghatározása nemzeti szinten, de a globális minimumszabványok keretében történjen (11. és 15. fejezet).

Adatminőség javítása az előrehaladás nyomon követéséhez

- Konkrét célt, célkitűzést és mutatószámot kell bevezetni azon adatok elérhetőségének és minőségének javítására, melyek a fenti új célok elérése irányába tett előrehaladás nyomon követését szolgálják, továbbá be kell ruházni a nemzeti statisztikai kapacitásokba (14. és 16. fejezet).

Új irányvonalak a szegénység felszámolására

Az első lépés a célok helyes meghatározása. Elérésükhöz új politikákra, elkötelezettségekre és irányításra lesz szükség a nemzeti kormányzatok – Északon és Délen egyaránt –, valamint a globális közösség egésze részéről. A kormányok, a parlamenti képviselők, a multilaterális és regionális intézmények, a civil társadalom, a nem kormányzati (civil) szervezetek, az alapítványok és a magánszektor együttműködése szükséges annak biztosításához, hogy minden politika minden területen hatékonyan működjön együtt a szegénység felszámolása érdekében.

Ezen jelentés szerzői tapasztalataik tárházát osztják meg azzal kapcsolatban, hogy mi lehet működőképes, többek között:

- **A fejlődésre a szegénységből a hatalomba való átmenetként kell tekinteni.** Ennek módja az emberek, különösen a nők és a krónikusan szegények felhatalmazása, valamint az őket szegénységben tartó társadalmi diszkrimináció megszüntetése. A fejlesztési együttműködési ügynökségek, a politikai mozgalmak és a civil társadalmi szervezetek támogatni tudják az ilyen jellegű hatalomváltásokat (4., 5., 6., 9., 10., 12. és 16. fejezet).
- **Inkluzív, fenntartható gazdaságokat kell létrehozni,** olyanokat, amelyek lehetővé teszik a legszegényebbek számára, hogy részt vegyenek a növekedésben, és hasznukra fordítsák azt. Ehhez a politikák és programok gyökeres újraorientálása és újrangsorolása szükséges – főként a mezőgazdaság, az oktatás, az energetika és a foglalkoztatás területén (4., 7., 8., 14. és 15. fejezet).
- **Szociális védelmi rendszereket kell biztosítani** – foglalkoztatási garanciákat, pénztranszfereket, nyugdíjakat, gyermekgondozási és rokkantsági támogatásokat – egy olyan hatékony körforgás kialakítása érdekében, amely lehetővé teszi a szegények számára a létfenntartást, a vagyonszerzést, a gazdasági lehetőségekhez való hozzáférést és a különféle sokkhatások – például a klímaváltozás – átvészelését (4., 5., 6., 7., 9., 10. és 13. fejezet).

- **A környezeti fenntarthatóságot és a természeti erőforrások védelmét fő prioritássá kell tenni**, elválaszthatatlanul a szegénység csökkentéséhez és a jóléthez kapcsolva. A politikáknak nemcsak a szegénység tüneteit, hanem az okait is kezelniük kell a jövő generációk jólétének feláldozása nélkül (11., 13. és 15. fejezet).
- **Be kell ruházni a kistermelői mezőgazdaságba** a szegénység leküzdése érdekében, és elő kell segíteni a széles körű gazdasági növekedést a szegény, túlnyomórészt vidéki jellegű országokban (8. és 10. fejezet).
- **Támogatni kell a tudás- és tapasztalatcserét** a szegénység csökkentését illetően, különösen a déli országok között (1., 8., 15. és 16. fejezet).

Mit jelent mindez a fejlesztési együttműködés szempontjából?

A fenti kihívások leküzdéséhez rendkívüli mértékű támogatás szükségeltetik. Bár a pénzügyi források egyre inkább az országok saját adórendszeréből származnak majd, a hivatalos fejlesztési támogatások (ODA) kritikusan fontos szerepe továbbra is megmarad. „Okosan” kell vonzani a további pénzforrásokat egy olyan egyetlen, egységes globális struktúra keretében, amely az összes elérhető pénzügyi forrást optimalizálja, és biztosítja az elszámoltathatóságot (15. és 16. fejezet). Az új Globális Partnerség a Hatékony Fejlesztési Együttműködésért elnevezésű kezdeményezés katalizátora lehet a nemzetközi erőfeszítéseknek és erőforrásoknak, illetve összehangolhatja azokat (szerkesztői vezércikk). A szegénység felszámolásához és az egyenlőtlenségek csökkentéséhez az egyes országokon belül, illetve az egyes országok között az alábbi szükségességek: szüntelen, koherens támogatás nyújtása a törekény államoknak; a közepes jövedelmű országok mélyszegénységi szigeteinek célzott kezelése; az államok saját közjó-előállítási kapacitásának megteremtése; annak felismerése, hogy a béke és az erőszak visszaszorítása jelenti a szegénység felszámolásának alapját (14., 15. és 16. fejezet).

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Az OECD on-line könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre: www.oecd.org/bookshop

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság Jogi és Fordítási Csoportjától: rights@oecd.org, fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights

Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!!

© OECD (2013), *Development Co-operation Report 2013: Ending Poverty*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2013-en